

Нашата фотозакачка

Навърх Васильовден, на 13 януари, община Велико Търново стана домакин на първата детска ромска фотоизложба, озаглавена "Нашата фотозакачка", която в продължение на една седмица гражданите на Велико Търново ще могат да посетят в Информационния център на общината. 17-те фотографии на възпитаниците на ОУ "Христо Смирненски" - с. Воголей, представят всичко онова, което може да впечатли едно дете: от фермата с щрауси край селото, до жената с хлябове-

те (самата тя издула корем като току що изпечен ароматен селски хляб). "Ние възрастните винаги се опитваме и си мислим, че можем да разберем какво мислят децата, но това най-добре можете да покажете вие, както сте го направили във вашите фотографии" - сподели Деян Колев, председател на ЦМЕДТ "Амалие" при откриването на изложбата. А тя нямаше да бъде възможна и без професионалната помощ на известния търновски фотограф Здравко Николов.

"Много професионални фотографии трябва да ви завиджат - обърна се той към децата - защото вашите фотографии са успели да запечатят моменти, които професионалистите търсят с години..."

Не мина и без подаръци. От името на кмета на Велико Търново, секретарят на общината г-жа Мина Илиева награди най-добрите фотографии с пожеланието да си подадем ръце, за да направим света, в който живеем, малко по-добър.

Славка СТЕФАНОВА

Картини и скулптури от Созопол и Боженци

© Васко ВАСИЛЕВ

Съюза на българските художници и базата на СБХ в Созопол откриха съвместна изложба на 12 януари в дома на СБХ "Шипка" 6.

Живопис, скулптура и рисунки изпълниха залата на третия етаж. В словото си пред многобройната публика Председателят на СБХ проф. Ивайло Мирчев изрази задоволство от представените творби, които са своеобразен отчет на художниците участвали в симпозиумите в гр. Созопол и с. Боженци през летния период на миналата година. Инициативата на организаторите е първа по рода си и поста-

© Стефан Савов, 15 г.

вя интересни въпроси свързани с творческата среда различна от ателието, с възможността за контакти и реализация. Зеленината на с. Боженци се усети в платната и рисунките. Све-

жо пластично настроение внасят скулптурата на Васко Василев с камък от скалистия бряг на Созопол, артистичните колажи на Петко Генов, каменните силуети на Чавдар Петров и смелото пре-

гизвикателство в камък на Иван Русев. Те достойно представят секция скулптура към СБХ. Изложбата продължава до 25 януари 2006 г.

Светлана ВАСИЛЕВА

Какооо, Васий авила...

от стр. 1 • пром
Друм
ендгар

Винаги се сещам за първите години на ОРС, за трепетите, очакванията на толкова хора! За Васий идваха хора от цялата страна. Единствено ние така тържествено отбелязвахме празника. Президентът Жельо Желев се обади, че ще присигне, а аз купих бял петел. Чапразов онемя - беше бесен. Без да му мисля много, много взех фулмастрите, блажна боя и боядисах петела - стана кърваво червен. Толкова ентусиазъм и толкова безпаричие. Всичко сами си правехме.

А сега... стотици фондации, формуляри, концепции, планове за действия, съдържателни отчети - правителствени пари за нашия празник. Много пара

харчи държавата - осем хиляди! Емел Етем ги разпределя на 17 града. Помощ, музиката да платят пак стига. Човек трябва да е благодарен. А тия, които му помагат - да не бият тълпани за всеки лев... Сигурно пак ние сме си виновни, ние сме свикнали.

Стига, Банго Васий започва. Слагам си новите блестящи грехи, брокат се сипе отвсякъде по мен. В ресторанта на Лечков ме посреща най-духовия оркестър - "Белите лебеди". Такако, ръководителят на музиката, надува тромпета до небето, още по-силно, Тортата - певицата, запява "Ачше пхене". Прииджат ромите - красиви, пишци, модерни. Това ли са хората от ма-

халата, които виждам всеки ден!? Официалните гости - кмета Лечков, Лечков, зам.-кметовете Румен Андонов, Офелия Кънева, Зорница Александрова, Замоблестната Фатме Мустафова, общински съветници. Много народ, хора, все приятели. Приветствията от институциите не ми звучат толкова официално. Някак обикновени са думите, делнични, истински. Златинка и Николай обявяват програмата. Закачиливо, по момински, по ергенски, но и с достойнство. Запяваме "Джелем, джелем"... Духовата музика вече заглушава Кондъо, чува се само хап-хап-хап. А хората това и чакат, всички като по команда са на дансинга. Окичени с корони, с шалове,

звънци, балони, шапки. И цветя, много цветя. Оркестрите на Тортата, на Кондъо, Белите лебеди се надсвирват. По-скоро свирят за себе си. И всеки намира себе си, своята музика, своя ритъм. Една огромна радост. Гледам и се възхищавам. Идва ми сила. Танцуват всички, всеки своя танц, той е най-хубав, най-важен. Програмата продължава. Сега е томболатата и... забиваме гвоздеа: традиционното наддаване за герестия петел /не е боядисван/. Кмета Лечков се е лепнал за петела, не го дава. Радва се нашият кмет - на празника, на хората, на петела, на приятелите си. Танцува, весели се, не се спира. С нас е. После съмна, гоиде ут-

© Вили БОЛДАНОВА

рото. Да си тръгваме ли, свърши ли празника. Развиделява се, тук малко по-рано. Ние сме почти в планината, до

реката. Развиделява се, сурвакарите тръгват. **Бахтало Васий!**

Стела КОСТОВА